

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje.

Dnia 17 grudnia 2016 r. oskarżony M. K. ok. godz. 3:00 podczas wykonywanej pracy spożywał alkohol w miejscowości R.. O godzinie 10:00 skończył pracę i udał się swoim samochodem marki N. (...) nr rej. (...) do swojego miejsca zamieszkania w B.. O godz. 10:05 w miejscowości B. na ul. (...) pełniący służbę zmotoryzowaną funkcjonariusze, zostali poinformowani przez E. W. oraz G. W., że kierujący pojazdem marki N. (...) nr rej. (...) jadąc ulicą (...) uderzył w bariery ochronne na skrzyżowaniu ulicy (...) z (...), po czym odjechał z miejsca w kierunku ulicy (...). Przybyli na miejsce wskazane przez świadków funkcjonariusze P. R. oraz A. G. ujawnili tablicę rejestracyjną nr rej. (...). Po sprawdzeniu przez dyżurnego danych właściciela tablicy rejestracyjnej, okazało się iż właścicielem jest oskarżony M. K.. Funkcjonariusze policji udali się do miejsca zamieszkania oskarżonego M. K.. Oskarżony potwierdził, że kierował pojazdem marki N. (...) i jest to jego tablica rejestracyjna. Oskarżony został przewieziony na komisariat policji i został poddany badaniu stanu trzeźwości urządzeniem alkometr z wynikiem 0,94 mg/l, 0,91 mg/l i 0,97 mg/l alkoholu o godz. 10:38, 10:41, 10:58. Następnie pobrano próbkę krwi do badania na zawartość alkoholu etylowego. Sprawozdanie z przeprowadzonych badań z krwi wykazało w organizmie oskarżonego stężenie alkoholu 2,29 ‰

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. K. k. 14-14v; zeznania świadków E. W. k. 5v, G. W. k. 7v, P. R. k. 40v protokoły użycia urządzeń do badania stanu trzeźwości k. 3; sprawozdanie z badań krwi k. 29; notatki urzędowe k. 1 i 2/

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż spożywał alkohol o godzinie 3:00. O godzinie 10:00 wsiadł w samochód, i czuł się dobrze, był tylko trochę zmęczony.

Sąd zważył, co następuje.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego są one bowiem spójne i logiczne oraz znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach, w tym zeznaniach świadków E. W., G. W. i P. R., którym Sąd również dał wiarę.

Przestępstwo z art. 178a§1 kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości po drodze publicznej.

Stanem nietrzeźwości zgodnie z art. 115 § 16 kk jest; a) zawartość alkoholu we krwi przekraczająca 0,5 promila albo prowadząca do stężenia przekraczającego tę wartość; b) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekraczająca 0,25 mg albo prowadząca do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony we krwi miał 2,29 ‰ alkoholu, stwierdzić zatem należy, iż znajdował się w stanie nietrzeźwości. Kierował samochodem, a więc niewątpliwie pojazdem mechanicznym, w ruchu lądowym – na ulicy (...) w B..

Oskarżony w niniejszej sprawie stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 178a§4 kk polegającego na tym, że w dniu 17 grudnia 2016 roku na ul. (...) w B., w ruchu lądowym kierował samochodem osobowym marki N. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (2,29 ‰ alkoholu we krwi), oraz będąc uprzednio skazanym prawomocnie orzeczonym wyrokiem Sądu Rejonowego w Biskupcu sygn. akt: II K 85/12 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, tj. o przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk.

Teza aktu oskarżenia odnosząca się do znamion czynu z art. 178§4 kk oparta jest na danych o karalności oskarżonego, z których wynika, iż oskarżony figuruje w Krajowym Rejestrze Karnym i karany był m. in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Biskupcu w sprawie II K 85/12 za czyn z art. 178a § 1 kk .

Analiza zebranych dowodów związanych w wykonaniem wydanych wobec oskarżonego orzeczeń wskazuje, iż w dacie popełnienia czynu przez oskarżonego wszystkie skazania winny ulec zatarciu.

Odnosząc się do pierwszego skazania w sprawie II K 436/10 Sądu Rejonowego w Biskupcu to okres zawieszenia wykonania kary minął w dniu 22 stycznia 2015 r., a zatem zgodnie z art. 76§1 kk i§2 kk zatarcie skazania następuje po upływie 6 miesięcy od upływu okresu próby – pod warunkiem wykonania orzeczonych środków karnych, co w niniejszej sprawie w ocenie sądu nastąpiło. W wyroku tym nałożono na oskarżonego środek karny w postaci zadośćuczynienia. Jak wynika z akt dozoru oskarżony wykonywał nałożony na środek karny – prowadzona była egzekucja komornicza - do momentu gdy pokrzywdzony zmarł 13 października 2011 r. a postępowanie egzekucyjne zostało umorzone.

Rozważeniu zatem podległo czy doszło do wykonania środka karnego. Zasadniczo wykonanie takiego środka następuje z chwilą spełnienia całości świadczenia. W sprawie tej całości świadczenia nie zapłacono, jednakże z przyczyny obiektywnej a zatem śmierci uprawnionego. W ocenie Sądu w takim przypadku na skazanym nie ciąży obowiązek poszukiwania spadkobierców pokrzywdzonego, jak wskazuje Prokurator a indywidualne świadczenie pieniężne jest spełnione. Uznać zatem należy, iż w czasie okresu próby wykonano nałożony środek karny a zatem zatarcie skazania mogło nastąpić 23 lipca 2015r

Oдноśnie skazania w sprawie II K 174/11, to grzywna została wykonana w dniu 13 sierpnia 2011r. /k.52/ a zatem skazanie mogło ulec zatarciu w dniu 1 lipca 2015r.

Oдноśnie skazania w sprawie II K 85/12 to karę grzywny wykonano w dniu 22 sierpnia 2013 r. a zatem zatarcie skazania nastąpić powinno z dniem 1 lipca 2015r.

Oдноśnie skazania ze sprawy VI K 49/14 to karę grzywny wykonano w dniu 15 czerwca 2015r. a zatem zatarcie skazania nastąpić mogło z dniem 16 czerwca 2016r.

Zgodnie z art. 108 kk „Jeżeli sprawcę skazano za dwa lub więcej nie pozostających w zbiegu przestępstw, jak również jeżeli skazany po rozpoczęciu, lecz przed upływem, okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań”.

W niniejszej sprawie z takim przypadkiem mamy do czynienia z dniem 16 czerwca 2016r r. możliwe było zatarcie wszystkich skazań wobec M. K., a fakt ich niezatarcia wynika jak się wydaje z braku informacji o wykonaniu kary grzywny ze sprawy II K 174/11 oraz wykonaniu środka karnego ze sprawy II K 436/10.

Uznać zatem należy, iż oskarżony spełnił wszelkie materialne przesłanki do zatarcia skazania. Skazanie zatarte zaś zgodnie z art. 106 kk uznaje się za niebyłe, a zatem takie skazanie nie może być przesłanką uznania, iż oskarżony był karany z art. 178a§1 kk i stosuje się do niego przepisy art. 178a§4 kk.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał oskarżonego M. K. za winnego tego, że w dniu 17 grudnia 2016 roku na ul. (...) w B., w ruchu lądowym kierował samochodem osobowym marki N. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (2,29 promila alkoholu we krwi) tj. popełnienia czynu z art. 178a§1 kk i za to z mocy art. 178a§1 kk skazał go a na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 34§1, §1a pkt 1 kk i §2 i art. 35§1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w miesiącu.

Na podstawie art. 42§2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4.

Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 grudnia 2016 r.

Nadto Sąd na podstawie art. 43a§2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Oskarżony nie był karany, stan jego nietrzeźwości nie był znaczny, przyznał się do popełnienia czynu, złożył szczere wyjaśnienia, które to okoliczności muszą być traktowane jako łagodzące.

Za niewątpliwą okoliczność obciążającą uznać należy fakt, iż oskarżony poruszał się głównymi ulicami (...).

Oskarżony nie pracuje, jest zarejestrowany w urzędzie pracy z prawem do zasiłku w wysokości 831,10 zł brutto miesięcznie. W ocenie Sądu kara ograniczenia wolności stanowi realną dolegliwość wraz z orzeczonym środkiem karnym, który także dla oskarżonego będzie dolegliwy i jest adekwatny do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu oraz stopnia jego zawinienia, a także czyni zadość wymogom prewencji generalnej i indywidualnej.

Mając na uwadze trudną sytuację finansową oskarżonego, Sąd na podstawie art. 624§ 1 kpk zwolnił go od kosztów sądowych.